

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتوال جامع علوم انسانی

بارلاخ

زندگی بخش سنگها و چوبها

آنار هنری خشنی که درین صفحه‌ها می‌بیند کاریکی از بزرگترین مجسمه‌سازان مکتب «کپرسیویسم» آلمان است، و به حق باید اورا نایفه‌ای درجهان هنرخواند، چون گذشته‌از استادیش در گنده‌گری ویکتر تراشی او بسته‌ای توانا و شاعری خوش قربحه بوده است. منقادان ییکتر اشی او را «گوتیک جدید Modern Gothic» خوانده‌اند، چون آثارش همانطور که از لطف اندیشه و شیوهٔ نو برخوردار است، استحکام و قدرت هنری کهن را نیز همراه دارد. بارلاخ فلسفی هترمند است که می‌کشد اندیشهٔ فلسفی اش را در سنگ و مفرغ نقش سازد. در تمام آثار او با اندک تأثیر می‌توان کوششی را دید که در پنهان ساختن زشتی و خشونت پلید، در جلوهٔ خشن آثارش بتکار رفته است. اندیشه دربارهٔ زندگی، و بینش فلسفی بارلاخ سبب شده است که بینندگان درین مجسمه‌هایش به فکر فرو رود و بکوشند تا عمق تفکرات او را دریابد. این نکته چیزی است جزو قدرت میان و طرح و تصویر آثار هنری، این آفرینش هنری است.

هر بیندهٔ صاحب ذوق در مجسمه‌ها و گنده‌گری‌های روی چوب، و دیگر آثار بارلاخ، تجسم شعر او را هم بیند و در اشعارش مجسمه‌های او را احساس می‌کند، خواننده آنچه می‌خواند در خیال خود می‌بیند، و آنچه در شعر او می‌دان شده است چون مجسمه‌ای غریب نمی‌کند.

تابجا نیست بیش از شرح ارزش مجسمه‌ها و گنده‌گری‌های بارلاخ بدنوشته‌های او که بیشتر صورت نمایشنامه دارد، فهرست وار اشاره‌ای کنیم و بعد دنباله سخن را بگیریم تا خواننده با آثار ادبی او نیز آشنائی مختصری پیدا کند.

نمایشنامه‌های معروف او یکی «روز مرد» است که در سال ۱۹۱۲ نوشته است، پس از این کتاب تا چند سال نوشتگری همی منتشر ناخت، در سال ۱۹۲۰ «سدمودس اصلی Real Sedemuds» را نوشت و چهار سال بعد (۱۹۲۴) «سیل گناه» را منتشر ساخت،

و جد کار ارنست بارلاخ

در همین زمان به نوشن شرح حال خود پرداخت
و آن را به پایان رساند.

در سال ۱۹۳۰ برای اولین بار به نوشن
رمانی پرداخت به نام «ماه دزدیده شده» اما آنرا
به پایان نرساند. این رمان ناتمام ده سال پس از
مرگش (۱۹۴۸) به چاپ رسید. مجموعه اشعار
او تا کنون چندین بار تجدید چاپ شده است.
با اینهمه این مرد بزرگ هنری زندگی
را در نامیدی میری کرد و با یافتن آن را پدرود
کفت. نفریباً تا بیست سال پس از مرگش آنچنان
که باید و شاید مردم جهان او را نمی‌شناخند و
شهرتش از هیان هنر دوستان و صاحب ذوقان آلمانی
فراتر نرفته بود.

پیوند کار بارلاخ

در چند سال اخیر کروهی از هنرمندان و علاقمندان به بارلاخ کمر همت‌بستند
و آثار هنری این مرد را گردآورده و نمایشگاه‌های توییپ دادند. سال ۱۹۵۶ به کوشش
همین کروهی «سال بارلاخ» خوانده شد. در امریکا و اروپا نمایشگاه‌های سیار به پا کردید
و آثار این هنرمند در شهرهای بزرگ جهان به تماش گذاشته شد. کتابهایی نیز در
نقد آثار هنریش و مجموعه‌های از مجموعه‌ها و کنده‌گری‌هایش منتشر گردید.

«ارنست بارلاخ Ernest Barlach» در دوم فوریه ۱۸۷۰ در «هولشتاین Holstein» به دنیا آمد. پس از تحصیلات مقدماتی به کار هنری پرداخت. ابتدا در
هامبورگ و سپس در «دresden» و پاریس به تکمیل هنر پیکرتراشی اش کمر
بست. بعد به ایتالیا سفر کرد و به مطالعه در کار استادان ایتالیائی این فن پرداخت.
پس از بازگشت به «هامبورگ» سفری به «برلین» کرد و از آنجا راه روسیه را
پیش گرفت. سفر روسیه بیش از یاریس و ایتالیادر کار هنری بارلاخ مؤثرافتاد. روستایان
جنوب روسیه کار و زندگی در آن نواحی، خشم طبیعت و در عین حال رحم او که حاصلی
فرابان به مردم ارزانی می‌دارد، نظرش را جلب کرد. بارلاخ خود در باره مردم صحرا
گرد و آفتاب سوخته این نواحی گفت: «اینان مجسمه‌هایی بر قری هستند». عقیده
داشت که درین اشخاص ساده دل، که کمتر کوشش دارند راز درون را پنهان کنند و خود
را دگرگونه جلوه دهند، احساس و حرکات که مایه کار مجسمه ساز است، به صورتی
راسخین و طبیعی ظاهر می‌شود. خودش باز درباره همین مردم گفت: «در این احساس
شیف ترحم و تأثر به همان سادگی و عمق جلوه می‌کند که ایمان وحشی انتقام.

هنر بارلاخ بیش از هر چیز تحت تأثیر زادگاه افسرده و با طلاقی اش یعنی نواحی اطراف « هوشتاین » در شمال آلمان است که کودکی و جوانی اش در آنجاسیری شده است. مانندن در باریس و ایتالیا به هیچ روی در مایه‌ای که از زادگاهش گرفته بود مؤثر نیفتاد، و کمتر نمودی در کارهای هنریش می‌توان یافت که به نوعی آن را هنر ازین دو مرکز هنری جهان دانست. اما تأثیر محیط و سیاست بی‌شک به سبب شباخت زیاد میان محیط و مردم آن سرزمین باعثین عوامل در زادگاه بارلاخ بوده است.

سیران فرشته کل بارلاخ
او چون معاصر اش « ایسن » و « استریتدبری » معتقد بود تقدیر حاکم بر انسان است و انسان بی آن که خود بخواهد به دشمنی عالی نا آگاه می‌پردازد. می‌گفت:
آسمان و زمین دشمن یکدیگرند.

عقابت در سال ۱۹۱۰ به « روستک Rostock » باز کشت و تا آخر عمر (یعنی تا ۲۴ اکتبر ۱۹۳۸) درین شهر باقی ماند.

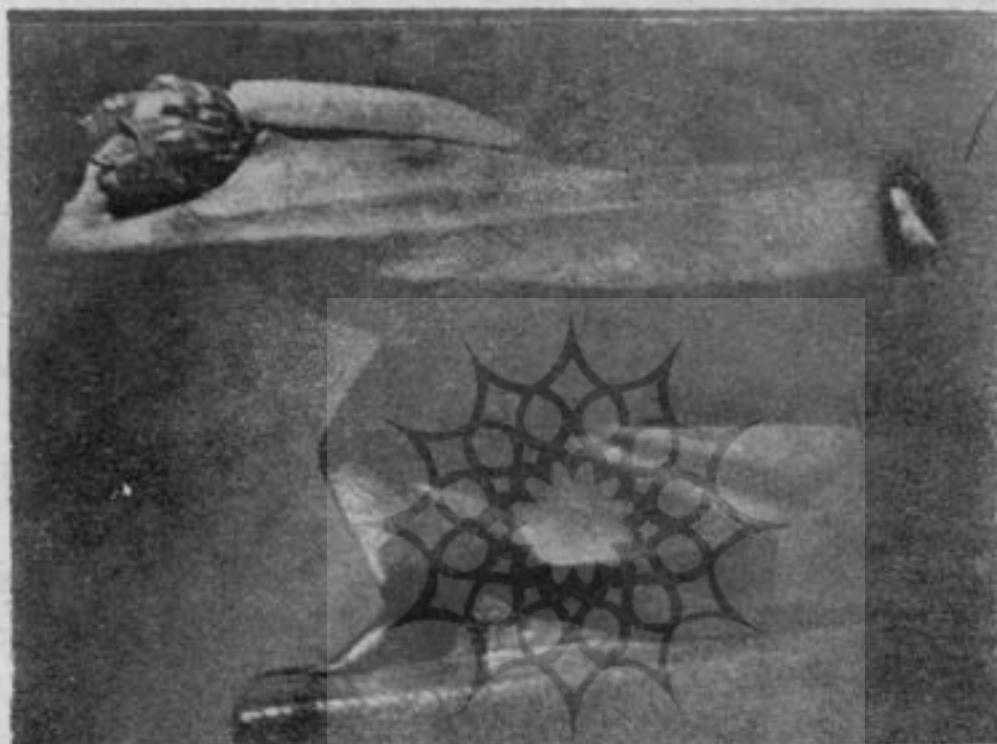
شهرت بارلاخ در مجسمه سازی از سال ۱۹۲۰ شروع شد. اما این شهرت از داخل آلمان یا بهتر بگوییم از درون یعنی از شهرها فراتر نرفت. درین سال به یادگار جنگ جهانی اول دومجسمه ساخت که یکی در « هامبورگ » و دیگری در « ماکدبورگ » نصب شد. پس ازین دو یادگاری ساختن پیکر مذهبی « کاترین » مقدس برای کلیسای شهر « لویک » پرداخت. ازین زمان در میان اهل کلیسا حرمتی زیاد یافت و اینان سبب شهرت روز افزون او در داخل آلمان شدند. اما همچنان که خودش می‌پندشت آسمان با او سر جنگ داشت. نازی‌ها به روی کار آمدند و هیتلر زمام امور را به دست گرفت بارلاخ متهم شد که « نژادش فاسد » است! مجسمه‌ها و آثار هنری دیگری را از وزوهای کلیساها بر جیدند و نماشگاه‌هایش را بستند و هنرمندی منفورش خواندند. از جمله آثاری که از حمله نازی‌ها جان به سلامت بدربرد مجسمه « سیران فرشته » است که درین شماره به چاپ رسیده است

خنده پیرزن کل بارلاخ

این مجسمه کوچک چوبین در سال ۱۹۲۷ ساخته شده است و یکی از کارهای آخر عمر هنرمند است.

نا امیدی و یاوس که عمری همدمش بود دوباره براو چیره شد تا اینکه به سکته قلبی دریست و چهارم اکتبر ۱۹۳۸ در گذشت.

پس از شکست آلمان و پایان کرفتن جنگ جهانی، هرمندان آلمانی انجمانی به نامش در هامبورگ تأسیس کردند و در نزدیکی «لوندهبورگ Lüneburg» موزه کوچکی به اسم او ساختند.

شیوه ایشگاه علوم انسانیه چوکار با لاخ

درین پیکره شیطانی تصویر شده است که شمشیری به دست دارد و در کار حمله است (تصویر خارج از متن عکس‌هایی مخصوص آن مقابله است) این مجسمه در آغاز جنگ جهانی اول یعنی ۱۹۱۴ شناخته شده است و نشان دهنده احساس هرمند در آن زمان است

درین زمان در کشورهای دیگر اروپا نیز چون فرانسه و ایتالیا و انگلستان و ... چنانکه در بیش اشاره شد برای تجلیل ازین هرمند مقاله‌هایی در بررسی آثارش در مجله‌ها و روزنامه‌ها منتشر شد و مجموعه‌هایی به چاپ رسید و در دسترس مردم گذاشته شده، از نمایشگاه‌های آثار باارلاخ در بیشتر شهرها استقبال فراوان به عمل آمد.

در زمان جنگ بسیاری از آثار باارلاخ به امریکابرده شد و اکنون موزه «هنر های جدید» نیویورک دارای یکی از جالبترین مجموعه‌های آثار باارلاخ است.

هرور مهین

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال حامی علوم انسانی